

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ
ΜΠΙΝΤΛ
ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ

• ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ •

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ

Αναζωογονητικά πρωτότυπο... και ανέλπιστα ικανοποιητικό.

Sunday Times

Οι πέντε μαγευτικές ιστορίες που αφηγείται η συγγραφέας, με τον μοναδικό συνδυασμό πνεύματος αλλά και προσοχής που τη διακρίνει, προσφέρουν πολύτιμα μαθήματα για μικρούς και μεγάλους.

Sunday Express

Οι ιστορίες είναι γεμάτες από εκείνο το αυθάδικο, ειρωνικό χιούμορ, το τόσο οικείο στους αναγνώστες του Χάρι Πότερ.

Financial Times

Μια περίπλοκη διασκεδαστική ιστορία, που συνοδεύεται από υποσημειώσεις, η οποία θα συνεπάρει κάθε φανατικό αναγνώστη του Χάρι Πότερ.

Observer

Οι ιστορίες είναι πρωτότυπες, πολυσυλλεκτικές, πνευματώδεις και σοφές... Πραγματική απόλαυση.

Books for Keeps

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE TALES OF BEEDLE THE BARD

Από τις Εκδόσεις Bloomsbury, Λονδίνο 2017

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι Ιστορίες του Μπιντλ του Βάρδου**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: J.K. Rowling

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Καίτη Οικονόμου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Κειμένους: J.K. Rowling 2007/2008

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Jonny Duddle/Bloomsbury Publishing Plc 2017

© Εικονογράφησης: Tomislav Tomic/Bloomsbury Publishing Plc 2017

Harry Potter characters, names and related indicia

are trademarks of and © Warner Bros. Entertainment Inc.

All rights reserved.

J.K. ROWLING'S WIZARDING WORLD is a trademark

of J.K. Rowling and Warner Bros. Entertainment Inc.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2008, 2017

Το ηθικό δικαίωμα των δημιουργών είναι διασφαλισμένο.

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2008

Δεύτερη έκδοση: Απρίλιος 2017

ISBN 978-618-01-2179-7

Το *Lumos* και το λογότυπο *Lumos* και τα σχετικά λογότυπα είναι εμπορικά σήματα του Lumos Foundatin.

Το *Lumos* είναι η επωνυμία του Lumos Foundation (πρ. Children's High Level Group),

μιας εταιρείας μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με έδρα την Αγγλία και την Ουαλία, αρ. 5611912.

Καταχωρισμένη φιλανθρωπική οργάνωση: 1112575. www.wearelumos.org

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

◊ ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ ◊

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΑ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ

Σε μετάφραση από τη ρουνική γραφή
της Ερμιόνης Γκρέιντζερ

Με συμπληρωματικά σχόλια
του καθηγητή Άλμπους Ντάμπλντορ

Περιεχόμενα

Εισαγωγή xi

1

Ο Μάγος και η Πηδηχτή Χύτρα 1

2

Η Κρήνη της Καλοτυχίας 23

3

Η Τριχωτή Καρδιά του Μάγου 49

4

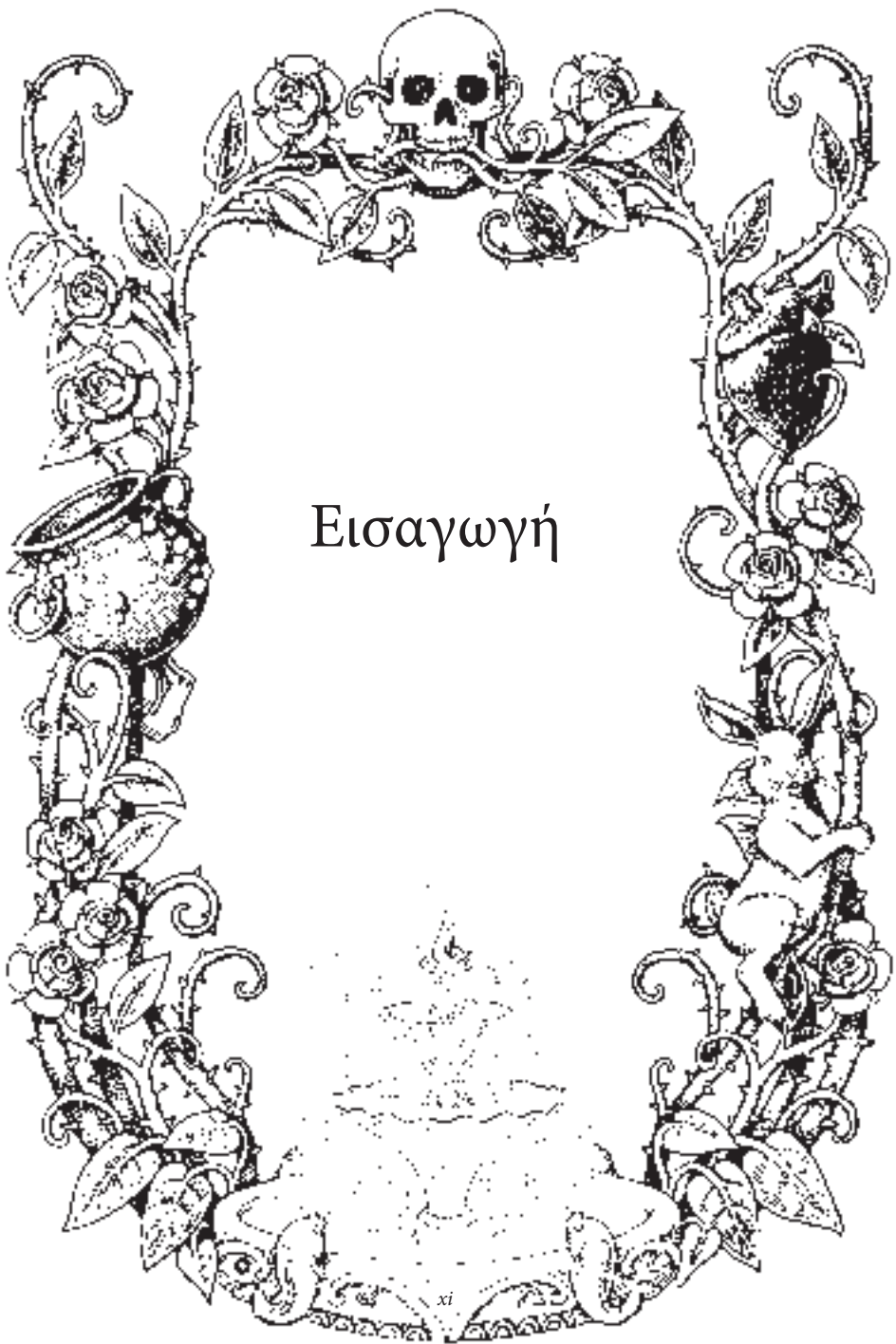
Η Μπάμπιτι Ράμπιτι
και ο Κομμένος Κορμός Δέντρου 71

5

Η Ιστορία των Τριών Αδελφών 97

*Ένα προσωπικό μήνυμα από τη Georgette Mulheir
Διευθύνουσα Σύμβουλο
του φιλανθρωπικού οργανισμού LUMOS 125*

Εισαγωγή

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ είναι μια συλλογή παραμυθιών για μικρούς μάγους και μάγισσες. Επί αιώνες αποτέλεσαν δημοφιλές ανάγνωσμα, με αποτέλεσμα τα «Ο Μάγος και η Πηδηχτή Χύτρα» και «Η Κρήνη της Καλοτυχίας» να είναι παραμύθια τόσο οικεία στους περισσότερους μαθητές του «Χόγκουαρτς» όσο τα «Η Σταχτοπούτα» και «Η Ωραία Κοιωμένη» στα παιδιά των Μαγκλ.

Τα παραμύθια του Μπιντλ μοιάζουν από πολλές απόψεις με τα δικά μας: για παράδειγμα, η καλοσύνη συνήθως ανταμείβεται και η κακία τιμωρείται. Ωστόσο, υπάρχει μια πρόδηλη διαφορά. Στα παραμύθια των Μαγκλ, αιτία των προβλημάτων του ήρωα ή της

ηρωίδας είναι συνήθως η μαγεία – η κακιά μάγισσα δηλητηρίασε το μήλο, ή έβαλε την πριγκίπισσα να κοιμηθεί εκατό χρόνια, ή μεταμόρφωσε τον πρίγκιπα σ' ένα απαίσιο τέρας. Στις *Ιστορίες του Μπιντλ του Βάρδου*, αντιθέτως, βρίσκουμε ήρωες και ηρωίδες που ξέρουν να κάνουν οι ίδιοι μάγια, αλλά, παρ' όλα αυτά, δυσκολεύονται όσο κι εμείς να λύσουν τα προβλήματά τους. Τα παραμύθια του Μπιντλ βοήθησαν γενιές και γενιές μάγων να εξηγήσουν στα παιδιά τους αυτή την οδυνηρή αλήθεια: ότι η μαγεία δημιουργεί τόσα προβλήματα όσα λύνει.

Μια άλλη σημαντική διαφορά μεταξύ αυτών των παραμυθιών και των αντίστοιχων των Μαγκκλ είναι ότι οι μάγισσες του Μπιντλ κυνηγούν την τύχη τους πολύ πιο μαχητικά από τις ηρωίδες των δικών μας παραμυθιών. Η Άσα, η Αλθέντα, η Αμάτα και η Μπάμπιτι Ράμπιτι είναι μάγισσες που παίρνουν τη μοίρα τους στα χέρια τους, αντί να κοιμούνται για χρόνια ή να περιμένουν να ανακαλύψει κάποιος το χαμένο γοβάκι τους. Εξαίρεση σ' αυτό τον κανόνα αποτελεί η ανώνυμη ηρωίδα του «Η Τριχωτή Καρδιά του Μάγου», της οποίας η συμπεριφορά ταιριάζει περισσό-

τερο με την ιδέα που έχουμε για τις πριγκίπισσες των παραμυθιών, μόνο που στο τέλος της ιστορίας της δεν υπάρχει *Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα*.

Ο Μπιντλ ο Βάρδος έζησε τον δέκατο πέμπτο αιώνα κι ένα μεγάλο μέρος της ζωής του παραμένει τυλιγμένο στο μυστήριο. Ξέρουμε ότι γεννήθηκε στο Γιόρκσαϊρ και η μόνη ξυλογραφία όπου διασώζεται η μορφή του μας πληροφορεί ότι είχε πολύ πλούσια γενειάδα. Εάν στα παραμύθια του αντανακλώνται με ακρίβεια οι απόψεις του, τότε συμπαθούσε τους Μαγκλ και τους θεωρούσε μάλλον αδαείς παρά κακόβουλους. Επίσης, δεν έβλεπε με καλό μάτι τη Σκοτεινή Μαγεία και πίστευε ότι οι χειρότερες υπερβολές των μάγων οφείλονται κυρίως στα –κατά βάση ανθρώπινα– ελαττώματα της σκληρότητας, της αναληγισίας και της αλαζονικής κατάχρησης των ικανότητων τους. Οι ήρωες και οι ηρωίδες που θριαμβεύουν στα παραμύθια του δεν είναι αυτοί με τις ισχυρότερες μαγικές δυνάμεις, αλλά εκείνοι που επιδεικνύουν τη μεγαλύτερη καλοσύνη, κοινή λογική και ευφυΐα.

Ένας σύγχρονος μάγος με παρόμοιες απόψεις ήταν, φυσικά, ο καθηγητής Άλμπους Πέρσιβαλ Γούλ-

φρικ Μπράιαν Ντάμπλντορ, Αρχηγός του Τάγματος του Μέρλιν, διευθυντής της Σχολής «Χόγκουαρτς» για Μαγείες και Ξόρκια, Πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μάγων και Πρόεδρος της Δημογεροντίας. Παρά αυτή τη σύμπτωση απόψεων, όμως, δεν παύει να αποτελεί μεγάλη έκπληξη ότι, ανάμεσα στα πολλά και διάφορα χαρτιά που άφησε ο Ντάμπλντορ με τη διαθήκη του στα Αρχεία του Χόγκουαρτς, βρέθηκαν και κάποιες σημειώσεις του για τις *Ιστορίες του Μπιντλ του Βάρδου*. Κατά πόσον έγραψε αυτά τα Σχόλια για δική του ευχαρίστηση ή για να τα δημοσιεύσει μελλοντικά, δε θα το μάθουμε ποτέ. Ωστόσο, η καθηγήτρια Μινέρβα ΜακΓκόναγκαλ, σημερινή διευθύντρια του «Χόγκουαρτς», είχε την καλοσύνη να μας δώσει την άδεια να δημοσιεύσουμε εδώ τα Σχόλια του καθηγητή Ντάμπλντορ, μαζί με μια νέα μετάφραση των παραμυθιών που έκανε η Ερμιόνη Γκρέιντζερ.

Ελπίζουμε ότι οι οξυδερκείς σχολιασμοί του καθηγητή Άλμπους Ντάμπλντορ, που περιλαμβάνουν παρατηρήσεις για την ιστορία των μάγων, προσωπικές αναμνήσεις, καθώς και διαφωτιστικές πληροφο-

ρίες για κομβικά σημεία κάθε παραμυθιού, θα βοηθήσουν τη νέα γενιά των μάγων και των Μαγκλ αναγνωστών να εκτιμήσουν τις *Ιστορίες του Μπιντλ του Βάρδου*. Είναι κοινή πεποίθηση όλων όσοι γνώριζαν προσωπικά τον καθηγητή Ντάμπλντορ ότι θα στήριζε με ενθουσιασμό αυτή την προσπάθεια, δεδομένου ότι τα έσοδα από τα συγγραφικά δικαιώματα θα δωριστούν στο Lumos, μια οργάνωση που εργάζεται προς όφελος παιδιών τα οποία χρειάζονται απεγνωσμένα μια φωνή.

Νομίζω πως είναι απαραίτητο ένα μικρό πρόσθετο σχόλιο για τις σημειώσεις του καθηγητή Ντάμπλντορ. Εξ όσων γνωρίζουμε, οι σημειώσεις ολοκληρώθηκαν περίπου ενάμιση χρόνο πριν από τα τραγικά γεγονότα που έλαβαν χώρα στην κορυφή του πύργου της αστρονομίας του «Χόγκουαρτς». Όσοι ξέρουν την ιστορία του πιο πρόσφατου μαγικού πολέμου (για παράδειγμα, όποιοι έχουν διαβάσει και τους επτά τόμους της ζωής του Χάρι Πότερ), θα καταλάβουν ότι ο καθηγητής Ντάμπλντορ αποκαλύπτει λιγότερα απ' όσα ξέρει –ή υποψιάζεται– για το τελευταίο παραμύθι αυτού του βιβλίου. Ο λόγος αυτής της παράλειψης

βρίσκεται, ίσως, σε κάτι που είπε ο Ντάμπλντορ σχετικά με την αλήθεια, πριν από πολλά χρόνια, στον αγαπημένο και διασημότερο μαθητή του:

«Είναι κάτι υπέροχο και φοβερό, γι' αυτό πρέπει να το μεταχειριζόμαστε με μεγάλη προσοχή».

Είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε μαζί του, νομίζω πως πρέπει να συγχωρήσουμε τον καθηγητή Ντάμπλντορ για την επιθυμία του να προστατεύσει τους μελλοντικούς αναγνώστες από τους πειρασμούς, στους οποίους υπέκυψε και ο ίδιος και το πλήρωσε ακριβά.

Τζ. Κ. Ρόουλινγκ
2008

Σημείωση για τις Υποσημειώσεις

Ο καθηγητής Ντάμπλντορ δείχνει να απευθύνεται σε κοινό μάγων, γι' αυτό έχω παρεμβάλει ορισμένες επεξηγήσεις όρων ή γεγονότων, που ίσως χρειάζονται διευκρίνιση για τους αναγνώστες Μαγκλ.

Τζ. Κ. Ρ.

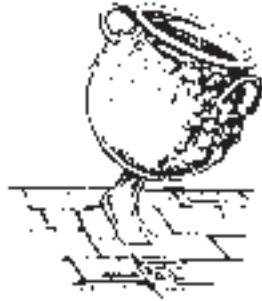

1

Ο μάγος
και η Πηδηχτή
Χύτρα

1

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ ήταν ένας καλοκάγαθος γερο-μάγος, που χρησιμοποιούσε γενναιόδωρα και σοφά τα μάγια του για να βοηθάει τους γείτονές του. Αντί να φανερώνει την αληθινή πηγή της δύναμής του, προσποιούνταν ότι τα φίλτρα, τα ξόρκια και τα αντίδοτά του ξεπρόβαλλαν από μόνα τους μέσα σ' ένα μικρό τσουκάλι, που αποκαλούσε «τυχερή χύτρα». Άνθρωποι από πολύ μακριά κατέφθαναν σ' αυτόν για τα προβλήματά τους κι ο μάγος ανακάτευε μετά χαράς το τσουκάλι του και τα τακτοποιούσε όλα.

Αυτός ο αξιαγάπητος μάγος έζησε ως τα βαθιά γεράματά του και ύστερα πέθανε, αφήνοντας στον

μοναχογιό του όλα τα υπάρχοντά του. Ο γιος όμως είχε τελείως διαφορετικό χαρακτήρα από τον ευγενικό πατέρα του. Κατά τη γνώμη του, όποιος δεν ήξερε από μάγια ήταν άχρηστος, και συχνά διαφωνούσε με τη συνήθεια του πατέρα του να προσφέρει μαγική βοήθεια στους γείτονές τους.

Όταν ο πατέρας πέθανε, ο γιος ανακάλυψε κρυμμένο μέσα στην παλιά χύτρα ένα δεματάκι με το όνομά του. Το άνοιξε με την ελπίδα πως ήταν χρυσάφι, αλλά αντί γι' αυτό βρήκε μια μαλακή χοντρή παντόφλα, πολύ μικρή για το πόδι του και χωρίς το ταίρι της. Σ' ένα κομμάτι περγαμηνής μέσα στην παντόφλα αναγράφονταν τα λόγια: *Εύχομαι από καρδιάς, γιε μου, να μην τη χρειαστείς ποτέ.*

Ο γιος βλαστήμησε το ξεμωραμένο από τα γεράματα μυαλό του πατέρα του κι έριξε την παντόφλα μέσα στο τσουκάλι, σκοπεύοντας να το χρησιμοποιήσει από δω και πέρα για σκουπιδοτενεκέ.

Την ίδια νύχτα, μια χωριάτισσα χτύπησε την πόρτα του.

«Η εγγονή μου γέμισε κρεατοελιές,

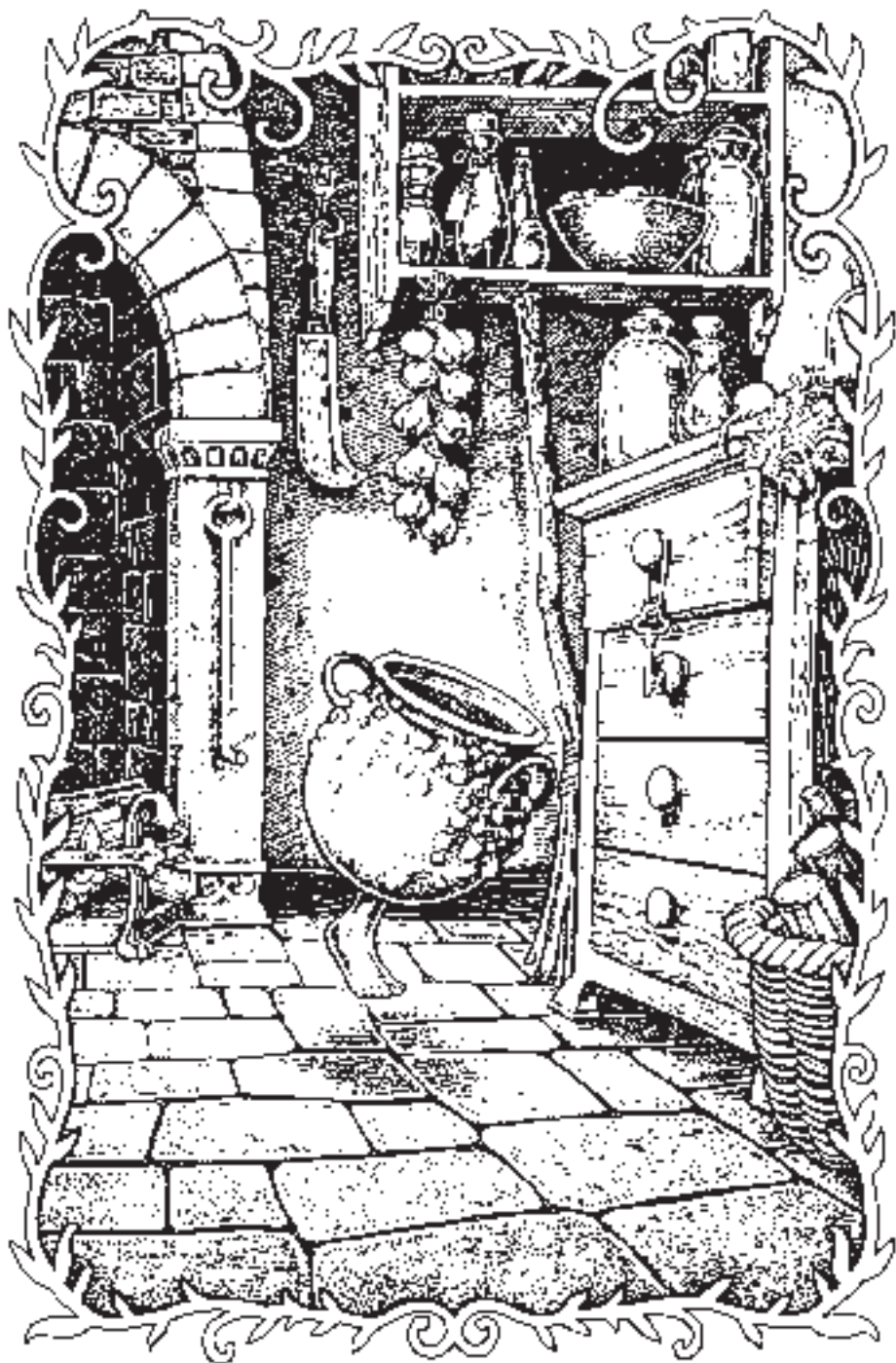

κύριε», του είπε. «Ο πατέρας σας έφτιαχνε ένα ειδικό κατάπλασμα σ' εκείνη την παλιά χύτρα...»

«Φύγε!» φώναξε ο γιος. «Ποιος νοιάζεται για τις κρεατοελιές του μυξιάρικού σου;»

Κι έκλεισε την πόρτα στα μούτρα της γερόντισσας.

Ευθύς από την κουζίνα ακούστηκαν δυνατά κροταλίσματα και βρόντοι. Ο μάγος άναψε το ραβδί του, άνοιξε την πόρτα και τότε, προς μεγάλη του έκπλη-

ξη, είδε ότι στην παλιά χύτρα του πατέρα του είχε φυτρώσει ένα μπρούντζινο πόδι και ότι η χύτρα χοροπηδούσε επιτόπου, μες στη μέση της κουζίνας, κάνοντας εκκωφαντικό θόρυβο στις πέτρινες πλάκες. Ο μάγος πλησίασε σαστισμένος, αλλά οπισθοχώρησε βιαστικά όταν είδε ότι όλη η επιφάνεια της χύτρας είχε γεμίσει με κρεατοελιές.

«Σιχαμερέ τέντζερη!» αναφώνησε και προσπάθησε πρώτα να εξαφανίσει με μάγια τη χύτρα, μετά να την καθαρίσει και, τέλος, να τη βγάλει απ' το σπίτι. Αλλά κανένα από τα ξόρκια του δεν έπιασε και δεν μπόρεσε να εμποδίσει το τσουκάλι να βγει μαζί του από την κουζίνα και ύστερα να τον ακολουθήσει στο πάνω πάτωμα, όπου ήταν το κρεβάτι του, κροταλίζοντας και βροντώντας, καθώς χοροπηδούσε στα ξύλινα σκαλοπάτια.

Ο μάγος δεν έκλεισε μάτι όλη νύχτα από τον σαματά που έκανε δίπλα στο κρεβάτι του η παλιά χύτρα με τις κρεατοελιές. Το άλλο πρωί η χύτρα τον ακολούθησε στο τραπέζι του πρωινού. Κλαγκ, κλαγκ, κλαγκ, βροντούσε το μπρούντζινο πόδι του τσουκαλιού και, προτού καλά καλά ο μάγος προλάβει να δο-

κιμάσει τον χυλό του, ακούστηκε ένα δεύτερο χτύπημα στην πόρτα.

Ένας γέροντας στεκόταν στο κατώφλι του.

«Ήρθα για το γέρικο γαϊδούρι μου, κύριε», εξήγησε. «Χάθηκε ή μου το έκλεψαν, και χωρίς αυτό δεν μπορώ να μεταφέρω στο παζάρι τηνπραμάτεια μου, οπότε η οικογένειά μου θα μείνει νηστική απόψε».

«Κι εγώ είμαι νηστικός ακόμη!» βρυχήθηκε ο μάγος κι έκλεισε την πόρτα στα μούτρα του γέροντα.

*Κλαγκ, κλαγκ,
κλαγκ, χοροπή-
δησε το μπρού-
ντζινο πόδι του
τσουκαλιού στο δάπεδο,
μόνο που τώρα ο κρότος
του ήταν ανακατεμένος με
γαϊδουρινά γκαρίσματα κι
ανθρώπινα βογκητά πείνας,
που αντηχούσαν από το
εσωτερικό του τσουκαλιού.*

«Μην κουνιέσαι! Σκάσε!» ούρλιαξε ο μάγος, μα ούτε όλες οι μαγικές δυνάμεις του δεν μπόρεσαν να

ησυχάσουν το τσουκάλι με τις κρεατοελιές, που τον πήρε στο κατόπι όλη μέρα, γκαρίζοντας, βογκώντας και κροταλίζοντας, όπου κι αν πήγαινε κι ό,τι κι αν έκανε.

Εκείνο το βράδυ, ακούστηκε ένα τρίτο χτύπημα στην πόρτα. Στο κατώφλι του ο μάγος βρήκε μια νεαρή γυναίκα που έκλαιγε με τέτοια αναφιλητά, ώστε έλεγε πως η καρδιά της θα ραγίσει.

«Το μωρό μου είναι βαριά άρρωστο», ψέλλισε. «Σας παρακαλώ, βοηθήστε μας. Ο πατέρας σας μου είχε πει να έρθω σε περίπτωση ανάγκης...»

Αλλά ο μάγος τής έκλεισε την πόρτα στα μούτρα.

Και τώρα, το ανυπόφορο τσουκάλι γέμισε ως επάνω με αλατόνερο κι έχυνε δάκρυα στο δάπεδο, καθώς χοροπηδούσε και γκάριζε και βογκούσε, κι έβγαλε κι άλλες κρεατοελιές.

Αν και την υπόλοιπη εβδομάδα δεν ήρθαν άλλοι χωρικοί στο σπίτι του μάγου να ζητήσουν βοήθεια,

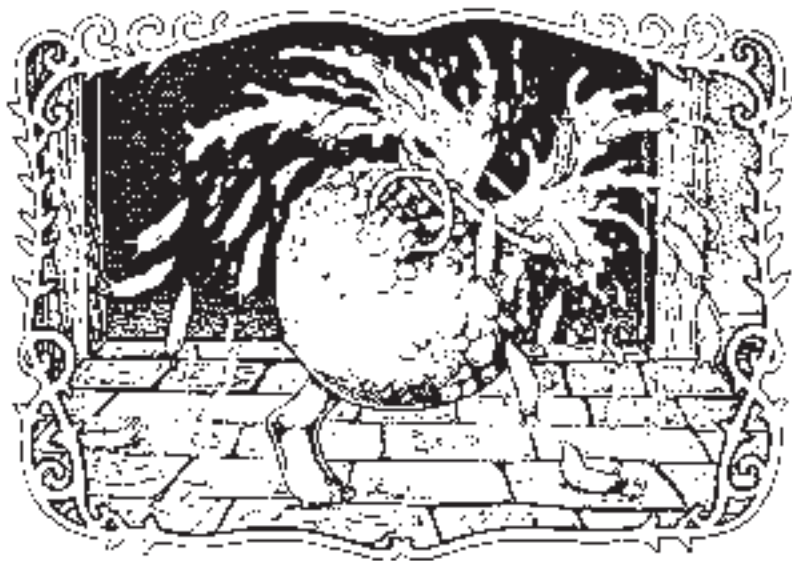
το τσουκάλι τον ενημέρωνε για τα πολλά και διάφορα βάσανά τους. Μέσα σε λίγες μέρες, δεν περιοριζόταν μόνο να γκαρίζει, να βογκάει, να χύνει δάκρυα, να χοροπηδάει και να βγάζει κρεατοελιές, αλλά άρχισε επίσης να βήχει, να αναγουλιάζει, να κλαίει σαν μωρό, να αλυχτά σαν σκύλος και να φτύνει χαλασμένο τυρί, ξιτισμένο γάλα και αμέτρητους πεινασμένους γυμνοσάλιαγκες.

Ο μάγος δεν μπορούσε να κοιμηθεί και να φάει εξαιτίας του τσουκαλιού, αλλά εκείνο αρνιόταν να ξεκολλήσει από δίπλα του, κι ο μάγος δεν μπορούσε να το αναγκάσει να σωπάσει ούτε να σταθεί ακίνητο.

Στο τέλος, δεν άντεξε.

«Φέρτε μου όλα σας τα προβλήματα, όλα τα βάσανα και τις συμφορές σας!» ούρλιαξε μια νύχτα κι έτρεξε στον δρόμο για το χωριό με το τσουκάλι να χοροπηδά στο κατόπι του. «Ελάτε να σας συντρέξω,

να σας γιατρέψω, να σας ανακουφίσω! Έχω την τυχερή χύτρα του πατέρα μου και θα σας κάνω καλά!»

Και με την άθλια χύτρα ξοπίσω του, έτρεχε στον δρόμο ρίχνοντας ξόρκια προς κάθε κατεύθυνση.

Μέσα σ' ένα σπίτι, οι κρεατοελιές μιας μικρούλας εξαφανίστηκαν στον ύπνο της· το χαμένο γαϊδούρι κλητεύτηκε από ένα μακρινό λιβάδι με ρείκια κι απιθώθηκε αθόρυβα στον στάβλο του· το άρρωστο βρέ-

φος λούστηκε με δίκταμο και ξύπνησε υγιές και ροδαλό. Σε κάθε σπίτι με αρρώστιες ή προβλήματα ο μάγος έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε και σιγά σιγά το τσουκάλι δίπλα του έπαψε να βογκά και να αναγυλιάζει, ησύχασε κι έγινε γυαλιστερό και καθαρό.

«Λοιπόν, χύτρα;» ρώτησε τρέμοντας ο μάγος καθώς ανέτειλε ο ήλιος.

Το τσουκάλι έβγαλε με ένα ρέψιμο την παντόφλα που είχε ρίξει μέσα του ο μάγος και του επέτρεψε να του τη φορέσει στο μπρούντζινο πόδι του. Ύστερα, πήραν μαζί τον δρόμο της επιστροφής στο σπίτι του μάγου και από εκείνη τη στιγμή, επιτέλους, τα βήματα του τσουκαλιού ήταν αθόρυβα. Από εκείνη την ημέρα, ο μάγος βοηθούσε τους χωρικούς όπως ο πατέρας του, από φόβο μην τυχόν και βγάλει την παντόφλα το τσουκάλι και αρχίσει πάλι να χοροπηδάει.

Σχόλια του
Άλμπους Ντάμπλντορ
για το «Ο Μάγος και
η Πηδηχτή Χύτρα»

Ένας καλόκαρδος γερο-μάγος αποφασίζει να δώσει ένα μάθημα στον σκληρόκαρδο γιο του, προσφέροντάς του μια γεύση από τα βάσανα των Μαγκλ της περιοχής. Η συνείδηση του νεαρού μάγου αφυπνίζεται και δέχεται να χρησιμοποιήσει τις μαγικές δυνάμεις του προς όφελος των γειτόνων του που δεν είναι μάγοι. Μια απλή, τρυφερή ιστορία, θα μπορούσε να πει κανείς – καταδεικνύοντας περίτρανα την αφέλειά του. Είναι, άραγε, μια ιστορία υπέρ των Μαγκλ, που παρουσιάζει

τον υπέρμαχο των Μαγκλ πατέρα ανώτερο από τον πολέμιο των Μαγκλ γιο; Πράγματι είναι απίστευτο το ότι διασώθηκαν κάποια αντίγραφα του πρωτοτύπου αυτής της ιστορίας από τις φλόγες, στις οποίες τόσο συχνά παραδίδονταν.

Ο Μπιντλ, κηρύσσοντας το μήνυμα της αδελφικής αγάπης για τους Μαγκλ, προηγήθηκε της εποχής του. Στις αρχές του δέκατου πέμπτου αιώνα, η δίωξη μάγων και μαγισσών γνώριζε έξαρση σε όλη την Ευρώπη. Πολλά μέλη της κοινότητας των μάγων πίστευαν –και δικαίως– ότι, αν θεράπευαν με μάγια το άρρωστο γουρούνι του γείτονα, ήταν σαν να πρόσφεραν οι ίδιοι τα καυσόξυλα για τη νεκρική πυρά τους.¹ «Ας τα βγάλουν πέρα οι Μαγκλ χωρίς

-
1. Είναι γεγονός, φυσικά, ότι οι πραγματικοί μάγοι και μάγισσες είχαν την ικανότητα να αποφεύγουν την πυρά, τη λαιμητόμο και την αγχόνη (δείτε τα Σχολία μου για το «Η Μπάμπιτι Ράμπιτι και ο Κομμένος Κορμός Δέντρου»). Ωστόσο, υπήρξαν κάποιοι θάνατοι: παράδειγμα, ο Σερ Νικόλας ντε Μίμσι Πορπινιόν (μάγος της βασιλικής Αυλής εν ζωή και, μετά θάνατον, φάντασμα του Πύργου του Γκρίφιντορ), που του πήραν το ραβδί προτού τον ρίξουν στο μπουντρούμι κι έτσι δεν μπόρεσε να αποφύγει με μάγια την εκτέλεσή του· επίσης, πολλές

εμάς!» ήταν η επικρατούσα άποψη, καθώς οι μάγοι αποξενώνονταν όλο και περισσότερο από τους μη μάγους αδελφούς τους, με αποκορύφωμα τη Διεθνή Συνθήκη Μυστικότητας των Μάγων το 1689, όταν το γένος των μάγων αποσύρθηκε οικειοθελώς από τον κόσμο.

Αλλά τα παιδιά είναι παιδιά και η παράδοση Πηδηχτή Χύτρα είχε αιχμαλωτίσει τη φαντασία τους. Η λύση ήταν να αφαιρεθεί το ηθικό δίδαγμα υπέρ των Μαγκλ, αλλά να διατηρηθεί το τσουκάλι με τις κρεατοελιές. Έτσι, κατά τα μέσα του δέκατου έκτου αιώνα, μια διασκευή της ιστορίας κυκλοφορούσε ευρέως μεταξύ των οικογενειών των μάγων. Στη νέα εκδοχή, η Πηδηχτή Χύτρα προστατεύει έναν αθώο μάγο από τους γείτονές του, που πολιορκούν το σπίτι του με αναμμένους δαυλούς και τσουγκράνες, τους στρώνει στο κунήγι και τους καταπίνει αμάσητους. Στο τέλος της ιστορίας, όταν το τσουκάλι έχει καταβροχθίσει

οικογένειες μάγων έχασαν νεαρά μέλη τους, γιατί εξαιτίας της δυσκολίας τους να ελέγξουν τις μαγικές δυνάμεις τους ήταν ευάλωτα και γίνονταν αντιληπτά από τους κунηγούς μάγων των Μαγκλ.

τους περισσότερους γείτονές του, οι λίγοι χωρικοί που έχουν απομείνει υπόσχονται στον μάγο να τον αφήνουν να κάνει ανενόχλητος τα μάγια του. Εκείνος, σε ανταπόδοση, διατάζει το τσουκάλι να ελευθερώσει τα θύματά του κι εκείνο αρχίζει να τα ξερνά από τα βάθη του, ελαφρώς στραπατσαρισμένα. Μέχρι σήμερα, πολλοί μάγοι γονείς (συνήθως πολέμιοι των Μαγκλ) αφηγούνται μόνο τη διασκευασμένη εκδοχή στα παιδιά τους, που, αν τύχει ποτέ να διαβάσουν την αυθεντική ιστορία, πέφτουν από τα σύννεφα.

Ωστόσο, όπως έχω αφήσει ήδη να εννοηθεί, το φιλομαγλικό περιεχόμενο της ιστορίας δεν ήταν ο μόνος λόγος που το «Ο Μάγος και η Πηδηχτή Χύτρα» προκάλεσε την μήνιν. Με την κλιμάκωση των διώξεων των μάγων, πολλές οικογένειες άρχισαν να κάνουν διπλή ζωή, χρησιμοποιώντας ξόρκια απόκρυψης για να προστατεύσουν τους εαυτούς τους και τις οικογένειές τους. Κατά το τέλος του δέκατου έβδομου αιώνα, όποιος μάγος ή μάγισσα διατηρούσε φιλικές σχέσεις με Μαγκλ γινόταν ύποπτος, ακόμη και απόβλητος από την κοινότητα των μάγων. Ανάμεσα στις διάφορες βρισιές που εκτοξεύονταν κατά των

φιλο-Μαγκλ μάγων (πολλά γραφικά επίθετα όπως το «Λασποκυλημένος», το «Κοπρολάγνος» και το «Βοθρορουφηχτής» χρονολογούνται από εκείνη την περίοδο) ήταν και η κατηγορία ότι ο συγκεκριμένος μάγος είχε ασθενικές ή υποδεέστερες μαγικές δυνάμεις.

Διαπρεπείς μάγοι της εποχής, όπως ο Βρούτος Μαλφόνι, εκδότης του αντι-Μαγκλ περιοδικού *Μάγοι σε Εμπόλεμη Κατάσταση*, αναπαρήγαν το στερεότυπο «Οι φιλο-Μαγκλ έχουν τόσες μαγικές δυνάμεις όσες οι Σκουίμπ²». Το 1675, ο Βρούτος έγραψε:

Μπορούμε να πούμε με πάσα βεβαιότητα ότι όποιος μάγος δείχνει συμπάθεια για την κοινότητα των Μαγκλ διαθέτει χαμηλή νοημοσύνη και μαγικές δυνάμεις τόσο ασθενικές κι αξιοθρήνητες, ώστε να νιώθει ανωτερότητα μόνο όταν περιβάλλεται από τους γουρουνανθρώπους Μαγκλ.

-
2. [Σκουίμπ είναι το άτομο που γεννήθηκε από γονείς μάγους, αλλά δε διαθέτει το ίδιο μαγικές δυνάμεις. Το φαινόμενο αυτό είναι σπάνιο. Πολύ πιο κοινό είναι να γεννηθούν μάγοι και μάγισσες από γονείς Μαγκλ. (Τζ. Κ. Ρ.)]

*Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη αδύναμης
μαγείας από την αδυναμία στη συντροφιά των
Μαγκλ.*

Η προκατάληψη αυτή ξεπεράστηκε σταδιακά χάρη σε μια πληθώρα αποδείξεων ότι μερικοί από τους ιδιοφυέστερους μάγους του κόσμου³ ήταν, για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή έκφραση, «συμπαθόντες των Μαγκλ».

Η τελευταία ένσταση για το «Ο Μάγος και η Πηδηχτή Χύτρα» διατηρείται ακόμη σε ορισμένους κύκλους. Τη συνόψισε με τον καλύτερο, ίσως, τρόπο η Μπέατριξ Μπλόξαμ (1794-1910), συγγραφέας του αποτυχημένου βιβλίου *Τα Παραμύθια των Μανιταριών*. Η κυρία Μπλόξαμ πίστευε ότι *Οι Ιστορίες του Μπιντλ του Βάρδου* είναι επιβλαβείς για τα παιδιά, εξαιτίας «της νοσηρής εμμονής τους σε φρικτά θέματα όπως ο θάνατος, οι ασθένειες, οι αιματοχυσίες, η Σκοτεινή Μαγεία, οι μοχθηροί χαρακτήρες και οι σωματικές εκκρίσεις και εκφύσεις του πλέον αηδια-

3. Όπως εγώ.

στικού τύπου». Η κυρία Μπλόξαμ συγκέντρωσε μια σειρά παλιών παραμυθιών, μεταξύ των οποίων και αρκετά του Μπιντλ, και τα διασκεύασε σύμφωνα με τα δικά της πρότυπα, που όπως τα εξέφρασε η ίδια είναι «να γεμίσουμε το μυαλό των μικρών αγγέλων μας με υγιείς, χαρούμενες σκέψεις, απομακρύνοντας τους εφιάλτες από τον γλυκό ύπνο τους και προστατεύοντας το ακριβό άνθος της αθωότητάς τους».

Οι τελευταίες παράγραφοι της αγνής κι εκλεπτυσμένης διασκευής του «Ο Μάγος και η Πηδηχτή Χύτρα» από την κυρία Μπλόξαμ έχουν ως εξής:

Τότε, το χρυσό κατσαρολάκι άρχισε να χορεύει απ' τη χαρά του –χοπ, χοπ, χοπ!– με τα τριανταφυλλένια ποδαράκια του. Ο Μικρούλης Γουίλκινς είχε γιατρέψει όλες τις κουκλίτσες από τον πονόκοιλό τους και το κατσαρολάκι ήταν τόσο ευτυχισμένο που γέμισε καραμέλες για τον Μικρούλη Γουίλκινς και τις κουκλίτσες.

«Αλλά μην ξεχάσετε να πλύνετε τα δοντάκια σας!» φώναξε το κατσαρολάκι.

Κι ο Μικρούλης Γουίλκινς αγκάλιασε και

φίλησε το πηδηχτούλι κατσαρολάκι και υποσχέθηκε να βοηθάει τις κουκλίτσες και να είναι καλό παιδάκι.

Το παραμύθι της κυρίας Μπλόξαμ συνάντησε την ίδια υποδοχή από γενιές και γενιές μικρών μάγων: ασυγκράτητο αναγούλιασμα και την άμεση απαίτηση να πάρουν από μπροστά τους το βιβλίο και να το στείλουν για πολτοποίηση.

«Ηθικολόγος, μάγος και εξαιρετικά φιλελεύθερος,
ο Μπιντλ αποτελεί για τον κόσμο των μάγων
ό,τι και ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν για τους Μαγκλ».

Εφημερίδα *Sunday Times*

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Τζόνι Νταντλ

LUMOS
Fostering Children, Creating Futures
www.wearlumos.org

Το *Lumos* είναι καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα
στη Μεγάλη Βρετανία με αριθμό 1112575.

Αγοράζοντας αυτό το μοναδικό και ιδιαίτερο βιβλίο, βοηθάς το *Lumos* να επιτύχει τους στόχους του ώστε μέχρι το 2050 κανένα παιδί, σε ολόκληρο τον κόσμο, να μη ζει σε ίδρυμα ή ορφανοτροφείο και να απολαμβάνει το δικαίωμα να μεγαλώνει στην αγκαλιά μιας οικογένειας.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-2179-7

9 786180 121797

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 19989